ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.3.2007
COM(2007) 128 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Προς την αειφόρο διαχείριση του νερού στην Ευρωπαϊκή Ένωση

– Πρώτο στάδιο της εφαρμογής της οδηγίας πλαίσιο για το νερό 2000/60/ΕΚ –

[SEC(2007) 362]
[SEC(2007) 363]

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Προς την αειφόρο διαχείριση του νερού στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

"Το νερό δεν είναι εμπορικό προϊόν όπως όλα τα άλλα, αποτελεί κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται και να τυγχάνει κατάλληλης μεταχείρισης[1]*"*

Το νερό είναι απαραίτητο για την επιβίωση και την ανάπτυξη του ανθρώπου. Είναι καθοριστικής σημασίας για τη ζωή του ανθρώπου και αναγκαίο για πολλές βιομηχανικές διαδικασίες και δραστηριότητες. Πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμο σε επαρκή ποσότητα και ποιότητα στη φύση ώστε να εξασφαλίζεται η υποστήριξη της άγριας ζωής, των φυτών και των οικοσυστημάτων μοναδικής αξίας.

Υπερβολικές ποσότητες ύδατος μπορεί να προκαλέσουν απώλεια της ζωής και σοβαρές ζημίες λόγω πλημμυρών, όπως συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση σχεδόν κάθε χρόνο. Η λειψυδρία είναι εξίσου καταστροφική, όπως διαπιστώνεται κατά τις περιόδους ξηρασίας που παρατηρούνται όλο και συχνότερα. Λαμβάνοντας υπόψη τις προβλέψεις για τις επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος αναμένεται να αυξηθούν η συχνότητα και η οξύτητα των ως άνω φαινομένων.

Η διατήρηση βιώσιμης ισορροπίας μεταξύ των ως άνω ζητημάτων είναι ο στόχος της **οδηγίας πλαίσιο για το νερό** (WFD), που εγκρίθηκε το 2000[2] και η οποία θέτει τα θεμέλια για μία σύγχρονη ολιστική και φιλόδοξη πολιτική ύδατος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η παρούσα ανακοίνωση συνοψίζει την πρώτη έκθεση προόδου σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της WFD (όπως προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3)[3]. Παράλληλα διατυπώνονται συστάσεις για το επόμενο σημαντικό ορόσημο: τα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών. Με τα εν λόγω σχέδια, για τα οποία η σχετική προθεσμία λήγει το Δεκέμβριο του 2009, επιδιώκονται περαιτέρω ουσιαστικές βελτιώσεις του συστήματος του νερού θεσπίζοντας προγράμματα μέτρων που επιβάλλεται να καταστούν επιχειρησιακά ως το 2012 και να επιτύχουν τους αντίστοιχους περιβαλλοντικούς στόχους της οδηγίας έως το 2015.

1. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΔΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΕ – ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Η οδηγία πλαίσιο για το νερό καθιερώνει νομικό πλαίσιο το οποίο εγγυάται τη διάθεση επαρκών ποσοτήτων ύδατος ικανοποιητικής ποιότητας ανά την Ευρώπη. Καθοριστικοί της στόχοι είναι να:

---

1 Αιτιολογική σκέψη 1 της οδηγίας πλαίσιο για το νερό.

2 Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

3 Διεξοδικότερη ανάλυση δημοσιεύθηκε στο εσωτερικό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής (SEC(2007) 362).

- να διευρυνθεί η προστασία του νερού ώστε να καλύπτονται όλα τα ύδατα: εσωτερικά και παράκτια, επιφανειακά και υπόγεια

- να επιτευχθεί "καλή κατάσταση" για όλα τα ύδατα μέχρι το 2015

- να αποτελέσει το υπόβαθρο της διαχείρισης του ύδατος στις λεκάνες απορροής των ποταμών

- να επιτευχθεί ο συνδυασμός των οριακών τιμών εκπομπής με τα ποιοτικά πρότυπα για το περιβάλλον

- να εξασφαλιστεί ότι οι τιμές του ύδατος αποτελούν κατάλληλα κίνητρα ώστε οι χρήστες του να χρησιμοποιούν αποδοτικά τους υδατικούς πόρους

- να εξασφαλιστεί η μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών

- να εξασφαλιστεί η απλοποίηση της νομοθεσίας.

Η οδηγία εντόπισε επίσης δύο τομείς στους οποίους απαιτείται περισσότερη ειδική νομοθεσία: τα υπόγεια ύδατα (άρθρο 17) και τις ουσίες προτεραιότητας[4] (άρθρο 16). Η νέα οδηγία για τα υπόγεια ύδατα[5] εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λίαν προσφάτως, ενώ η πρόταση για οδηγία σχετικά με τις ουσίες προτεραιότητας[6] εξακολουθεί να αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων.

Δύο επιπλέον πρόσφατες νομοθετικές προτάσεις θα διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής της πολιτικής της ΕΕ για το νερό και θα συμπληρώσουν το γενικό της πλαίσιο για τη διαχείριση και την προστασία του ύδατος. Πρόκειται για τις προτάσεις οδηγίας σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση των πλημμυρών[7] και την οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική[8].

2. ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΥΔΑΤΑ – ΕΝΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΟΣ ΠΟΡΟΣ

Βάσει του άρθρου 5 της WFD, τα κράτη μέλη είχαν την υποχρέωση να υποβάλουν περιβαλλοντική και οικονομική ανάλυση μέχρι τον Δεκέμβριο του 2004, ως επί το πλείστον βασιζόμενα στις ήδη υφιστάμενες πληροφορίες. Τα κάτωθι πορίσματα προκύπτουν αποκλειστικά από τις εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με τις "αναλύσεις βάσει του άρθρου 5".

2.1. Η σημερινή κατάσταση στα ύδατα της ΕΕ – Χειρότερη του αναμενομένου

Βάσει των διευκρινίσεων του άρθρου 5 που παρατίθενται στο Παράρτημα ΙΙ της οδηγίας, τα κράτη μέλη είχαν πρωτίστως την υποχρέωση να απαντήσουν στην εξής ερώτηση: "Ποιος είναι ο κίνδυνος να μην επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι της WFD βάσει των σημερινών δεδομένων;" (βλ. Σχήμα 1). Δεδομένου ότι οι στόχοι της WFD θα πρέπει να

---

4 Χημικές ουσίες που προκαλούν ανησυχία σε όλη την ΕΕ λόγω της ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων.

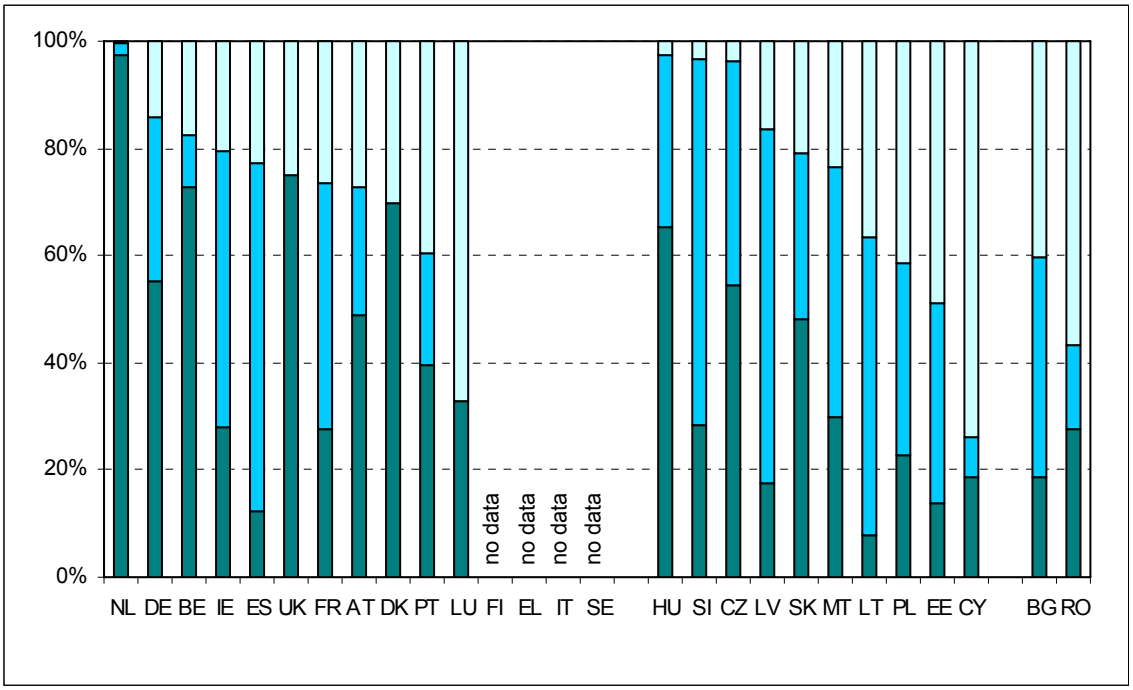
5 Οδηγία 2006/118/ΕΚ (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

6 Πρόταση (COM (2006) 397 τελικό) της 17 Ιουλίου 2006.

7 COM(2006)15 τελικό της 18.1.2006.

8 COM(2005)505 τελικό της 24.10.2005.

επιτευχθούν μέχρι το 2015, τα αποτελέσματα είναι χαρακτηριστικά της σημερινής "απόστασης από το στόχο" των προσπαθειών που καταβάλλονται σε εθνικό επίπεδο για την προστασία του ύδατος.

Διάγραμμα 1: Ποσοστό των επιφανειακών υδάτινων μαζών που κινδυνεύουν να μην ανταποκριθούν στο στόχο της WFD ανά κράτος μέλος - ■ = 'αντιμετωπίζουν κινδύνους', ■ = 'ανεπαρκή δεδομένα', ■ = 'δεν αντιμετωπίζουν κινδύνους' (βάσει των αντιστοίχων εκθέσεων των κρατών μελών)[9]

Το πραγματικό ποσοστό υδάτινων μαζών που ανταποκρίνονται σε όλους τους στόχους της WFD είναι χαμηλό και σε ορισμένα μάλιστα κράτη μέλη δεν υπερβαίνει το 1%. Ωστόσο, τα αποτελέσματα επιβάλλεται να αναλυθούν λεπτομερέστερα.

Ο μεγάλος αριθμός υδάτων που αντιμετωπίζουν κινδύνους συνδέεται άμεσα με περιοχές υψηλής δημογραφικής πυκνότητας και περιφέρειες εντατικής, και συχνά μη βιώσιμης, χρήσης του νερού. Επιπλέον, η WFD εξετάζει για πρώτη φορά σε κοινοτικό επίπεδο όλες τις πιέσεις και τις επιπτώσεις στο νερό, συμπεριλαμβανομένων των προβλημάτων λόγω της αποδιάρθρωσης των οικοσυστημάτων και των επιπτώσεων των βιολογικών παραμέτρων. Πολλά από τα κράτη μέλη αντιμετώπισαν τη συγκεκριμένη πρόκληση προβαίνοντας σε υπολογισμούς βάσει των χείριστων ενδεχομένων κατά την αξιολόγηση της υγείας των υδατικών οικοσυστημάτων και των δεικτών συναρτήσει της βιοποικιλότητας.

Επιπλέον, η πολιτική της ΕΕ για το νερό εξέτασε ορισμένες σοβαρές πιέσεις, όπως η ρύπανση που οφείλεται στην απόρριψη οικιακών απορριμμάτων στο νερό[10], τα θρεπτικά συστατικά από τη γεωργία[11], οι βιομηχανικές εκπομπές[12] και οι απορρίψεις επικινδύνων ουσιών[13], πολύ

---

9 Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. SEC(2007) 362.
10 Οδηγία 91/271/ΕΟΚ (ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40).
11 Οδηγία 91/676/ΕΟΚ (ΕΕ L 375 της 31/12/1991, σ. 1-8).
12 Οδηγία 96/61/ΕΚ, ΕΕ L 257 της 10.10.96, σ. 26.

πριν από την εφαρμογή του WFD. Η συνολική ανάλυση των επιπτώσεων των ως άνω πιέσεων αποκαλύπτει σαφείς διαφορές στο επίπεδο της εφαρμογής της αντίστοιχης νομοθεσίας (που για ορισμένα κράτη μέλη είναι ιδιαζόντως χαμηλό). Στις περιπτώσεις που κατά τα τελευταία 10 με 30 χρόνια πραγματοποιήθηκαν οι δέουσες επενδύσεις, έχει ως επί το πλείστον επιτευχθεί η επίλυση των ως άνω προβλημάτων. Για τα 10 κράτη μέλη που προσχώρησαν στην ΕΕ το 2004 και τα 2 που ακολούθησαν το 2007 (από κοινού ΕΕ-12), έχουν προβλεφθεί μεταβατικές περίοδοι, που ως επί το πλείστον λήγουν το 2015, για την πλήρη εφαρμογή των κανονιστικών διατάξεων σχετικά με τον έλεγχο των σημειακών πηγών οι οποίες συνεπάγονται σοβαρές επενδύσεις.

Ρύπανση από τα αστικά λύματα – η εφαρμογή της νομοθεσίας σήμερα (για λεπτομέρειες βλ. SEC(2007) 363)

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εξέδωσε την οδηγία 91/271/ΕΟΚ για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων με στόχο να ρυθμιστεί η απόρριψη των αστικών λυμάτων από κεφαλοχώρια, κωμοπόλεις και πόλεις. Στην οδηγία διευκρινίζεται σαφώς το είδος της κατά περίπτωση υποχρεωτικής επεξεργασίας.

Στην ΕΕ-15, σοβαρές ποσότητες αστικών λυμάτων εξακολουθούν να μην αποτελούν αντικείμενο ορθής επεξεργασίας πριν από την απόρριψή τους σε επιφανειακά ύδατα. Όπως προκύπτει από την εξέταση της επικρατούσας κατάστασης την 1η Ιανουαρίου 2003[14], τα κράτη μέλη ανέφεραν ότι η οδηγία εφαρμόζεται μόνο κατά 81%. Τα κενά αφορούν κυρίως την έλλειψη (κατάλληλης) επεξεργασίας και τον ελλιπή χαρακτηρισμό "ευπαθών περιοχών" στις οποίες να προβλέπεται αυστηρότερη επεξεργασία για την προστασία ευαίσθητων λιμναίων, παράκτιων και θαλάσσιων υδάτων από τη ρύπανση με θρεπτικά συστατικά. Η Επιτροπή αμφισβητεί ορισμένα από τα επίπεδα εφαρμογής που αναφέρουν τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έχει αναλάβει αποφασιστικά νομική δράση κατά πολλών κρατών μελών τα τελευταία χρόνια.

Η ΕΕ έχει επενδύσει σημαντικά κονδύλια μέσω των κοινοτικών ταμείων (και κυρίως των Ταμείων Συνοχής) για τη συγχρηματοδότηση των σταθμών επεξεργασίας αστικών λυμάτων στα κράτη μέλη. Για παράδειγμα 9 δισεκατ. ευρώ διατέθηκαν σε 4 από τα κράτη μέλη της ΕΕ-15 και 5,6 δισεκατ. ευρώ για την ΕΕ-10 κατά την περίοδο 2000-2006. Για τα νέα κράτη μέλη της ΕΕ-12 υπολογίζεται ότι θα χρειαστούν κατά τα επόμενα 10 χρόνια 35 δισεκατ. ευρώ για να επιτευχθεί η συμμόρφωση προς την οδηγία.

Νιτρορρύπανση στη γεωργία – Η εφαρμογή σήμερα (για λεπτομέρειες βλ. COM(2007)120 τελικό)

Η διάχυτη ρύπανση γεωργικής προέλευσης αποτελεί μείζονα απειλή για τα ύδατα στην ΕΕ. Η τρίτη έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγία για την αντιμετώπιση της νιτρορρύπανσης επιβεβαιώνει ότι η γεωργία συμβάλει ουσιαστικά στη νιτρορρύπανση των υπογείων και επιφανειακών υδάτων καθώς και στο φαινόμενο του ευτροφισμού. Τα τελευταία χρόνια σημειώθηκε πρόοδος ως προς την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας η οποία, εντούτοις, εξακολουθεί να είναι ελλιπής και να απαιτεί την καταβολή περαιτέρω προσπαθειών. Θα

[13] Οδηγία 76/464/ΕΟΚ (ΕΕ L 129 της 18.05.1976, σ. 23) και αντίστοιχες παράγωγες οδηγίες.

[14] Διατίθενται δεδομένα μόνο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2003. Η έκθεση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγία 91/271/ΕΟΚ για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ-27 προβλέπεται να δημοσιευθεί το 2008.

πρέπει να ολοκληρωθεί ο χαρακτηρισμός των ζωνών που κινδυνεύουν από νιτρορρύπανση, των οποίων η επιφάνεια αυξήθηκε από 35,5% του εδάφους της ΕΕ-15 το 1999 σε 44% το 2003, ιδίως στα κράτη μέλη στη νότια Ευρώπη. Επιβάλλεται να βελτιωθούν τα προγράμματα δράσης που αφορούν την ποιότητα και την πληρότητα των μέτρων, συμπεριλαμβανόμενης και της ανάληψης αναβαθμισμένων δράσεων, εφόσον καταστεί σαφές ότι δεν θα επιτευχθούν οι στόχοι της οδηγίας.

2.2. Πιέσεις και κινητήριες δυνάμεις – Συνέπειες της μη βιώσιμης χρήσης του ύδατος

Οι σημαντικότερες και πλέον διαδεδομένες πιέσεις είναι η διάχυτη ρύπανση, η φυσική υποβάθμιση των οικοσυστημάτων του ύδατος (φυσικές τροποποιήσεις) και, ιδίως στη νότια Ευρώπη, η υπερεκμετάλλευση του ύδατος. Σε ορισμένα από τα κράτη μέλη της ΕΕ-15, και γενικότερα στα κράτη μέλη της ΕΕ-12, εξακολουθεί να αποτελεί σοβαρό πρόβλημα και η σημειακή ρύπανση. Οι κινητήριες δυνάμεις πίσω από τις ως άνω πιέσεις είναι κυρίως η βιομηχανία, τα νοικοκυριά, η γεωργία, η ναυσιπλοΐα, η υδροηλεκτρική ενέργεια, η αντιπλημμυρική προστασία και η ανάπτυξη των αστικών κέντρων.

Το γεγονός ότι δεν επιχειρείται εσωτερικός καταλογισμός των περιβαλλοντικών δαπανών συνιστά ενδεχομένως επιπλέον λόγο για τον οποίο δεν επετεύχθη μέχρι σήμερα η αειφόρος χρήση του ύδατος. Ωστόσο, η WFD καθιερώνει σύστημα που προβλέπει ότι το περιβαλλοντικό κόστος και το κόστος για τους πόρους πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά τον καθορισμό της συμβολής των επιμέρους χρήσεων στην ανάκτηση των δαπανών για τις υπηρεσίες ύδατος.

3. ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ – ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

Η Επιτροπή αξιολόγησε τις εκθέσεις των κρατών μελών ιδίως όσον αφορά 4 θέματα: τη συμμόρφωση της νομοθετικής μεταφοράς, τη συμμόρφωση προς το άρθρο 3, τη συμμόρφωση προς το άρθρο 5 και τη συνολικά αναφερόμενη επίδοση. Για τα τελευταία τρία θέματα, τα αποτελέσματα συνοψίζονται σε ένα διάγραμμα με τις σχετικές επιδόσεις των κρατών μελών βάσει απλού βαθμολογικού συστήματος. Η μεθοδολογία και τα λεπτομερέστερα αποτελέσματα καθώς και η ερμηνεία τους περιέχονται στο συνοδευτικό εσωτερικό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής [15].

3.1. Νομοθετική μεταφορά – Μία αρνητική εικόνα

Ελάχιστα από τα κράτη μέλη ΕΕ-15 μετέφεραν την οδηγία πλαίσιο για το νερό στην εθνική τους νομοθεσία εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, ήγουν μέχρι το Δεκέμβριο του 2003. Για 11 υποθέσεις, η Επιτροπή κίνησε τις προβλεπόμενες διαδικασίες αντιμετώπισης αναλόγων παραβάσεων και το Δικαστήριο καταδίκασε 5 κράτη μέλη[16], επειδή δεν είχαν κοινοποιήσει τη μεταφορά της WFD. Επιπλέον, το Δικαστήριο διευκρίνισε σειρά θεμάτων σχετικά με τη μεταφορά στην εθνική νομοθεσία[17]. Για τα κράτη μέλη της ΕΕ-12, τηρήθηκε η

---

15 SEC(2007) 362.

16 Βέλγιο (C-33/05), Λουξεμβούργο (C-32/05), Γερμανία (C-67/05), Ιταλία (C-85/05) και Πορτογαλία (C-118/05).

17 Υπόθεση C-32/05: Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου - (απόφαση της 30/11/2006). Πρόκειται για την μόνη εισέτι εκκρεμούσα υπόθεση.

προθεσμία κοινοποίησης της εθνικής νομοθεσίας που έληγε την ημερομηνία της προσχώρησής τους στην ΕΕ.

Η ποιότητα της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο είναι χαμηλή. Βάσει αντίστοιχης προκαταρκτικής αξιολόγησης, η Επιτροπή εντόπισε 19 κράτη μέλη με σοβαρές αδυναμίες όσον αφορά τα άρθρα 4, 9 ή 14. Τα περισσότερα από τα υπόλοιπα κράτη μέλη δεν έχουν μεταφέρει πλήρως τη WFD στην εθνική τους νομοθεσία. Η Επιτροπή προτίθεται να αποδώσει την ύψιστη δυνατή προτεραιότητα στην αντιμετώπιση των ως άνω αρνητικών πορισμάτων.

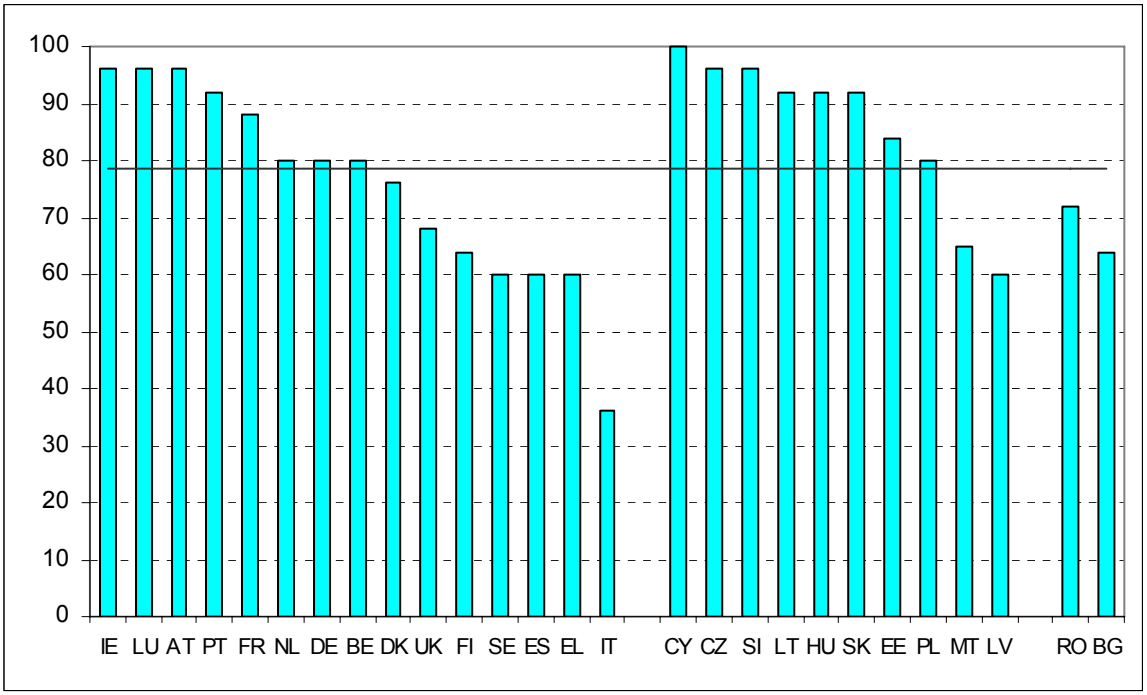
3.2. Διοικητικές ρυθμίσεις (άρθρο 3) – Ενθαρρυντική έναρξη

Μετά από τη μεταφορά στην εθνική νομοθεσία, το επόμενα σημαντικό βήμα ήταν να χαρακτηριστούν οι περιοχές των λεκανών απορροής των ποταμών και να ορισθούν οι αρμόδιες αρχές (βάσει του άρθρου 3). Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη υπέβαλαν αντίστοιχες εκθέσεις εγκαίρως στην Επιτροπή. Εντούτοις η Επιτροπή κίνησε 9 διαδικασίες για την αντιμετώπιση παραβάσεων λόγω καθυστερημένης υποβολής εκθέσεων που σε όλες τις περιπτώσεις πλην μίας είχαν θετική κατάληξη.

Μολονότι οι περισσότερες από τις διοικητικές διατάξεις κατά τα φαινόμενα επαρκούν για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής, οι πραγματικές επιδόσεις θα καταστούν σαφείς μόνο στην πράξη κατά τα επόμενα χρόνια. Ωστόσο, συχνά παραμένει αδιευκρίνιστο πώς λειτουργούν οι συντονιστικές ρυθμίσεις μεταξύ των επιμέρους αρχών στα κράτη μέλη.

Το διάγραμμα 2 περιγράφει τη συνολική επίδοση των κρατών μελών όσον αφορά το χαρακτηρισμό των λεκανών απορροής των ποταμών και τον ορισμό των αρμόδιων αρχών.

Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν σε διεθνείς περιοχές λεκανών απορροής ποταμών σύναψαν τις αναγκαίες συμφωνίες και κατέληξαν στις απαραίτητες συντονιστικές ρυθμίσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ωστόσο, η ως άνω διαδικασία εξακολουθεί να τελεί υπό εξέλιξη ή υπάρχουν σαφή περιθώρια βελτίωσης των ρυθμίσεων για το διεθνή συντονισμό των καταβαλλόμενων προσπαθειών. Περισσότερα συμπεράσματα όσον αφορά την αξιολόγηση των εκθέσεων βάσει του άρθρου 3 παρατίθενται στο εσωτερικό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής.

Διάγραμμα 2: Δείκτης επιδόσεων ανά κράτος μέλος όσον αφορά την εφαρμογή των διοικητικών ρυθμίσεων βάσει του άρθρου 3 της WFD - συμπεριλαμβανόμενου του μέσου όρου για την ΕΕ-27 (σύμφωνα με τις εκθέσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη)[18]

3.3. Περιβαλλοντική και οικονομική ανάλυση (άρθρο 5) – Μεγάλη ποικιλία και ορισμένα σημαντικά κενά

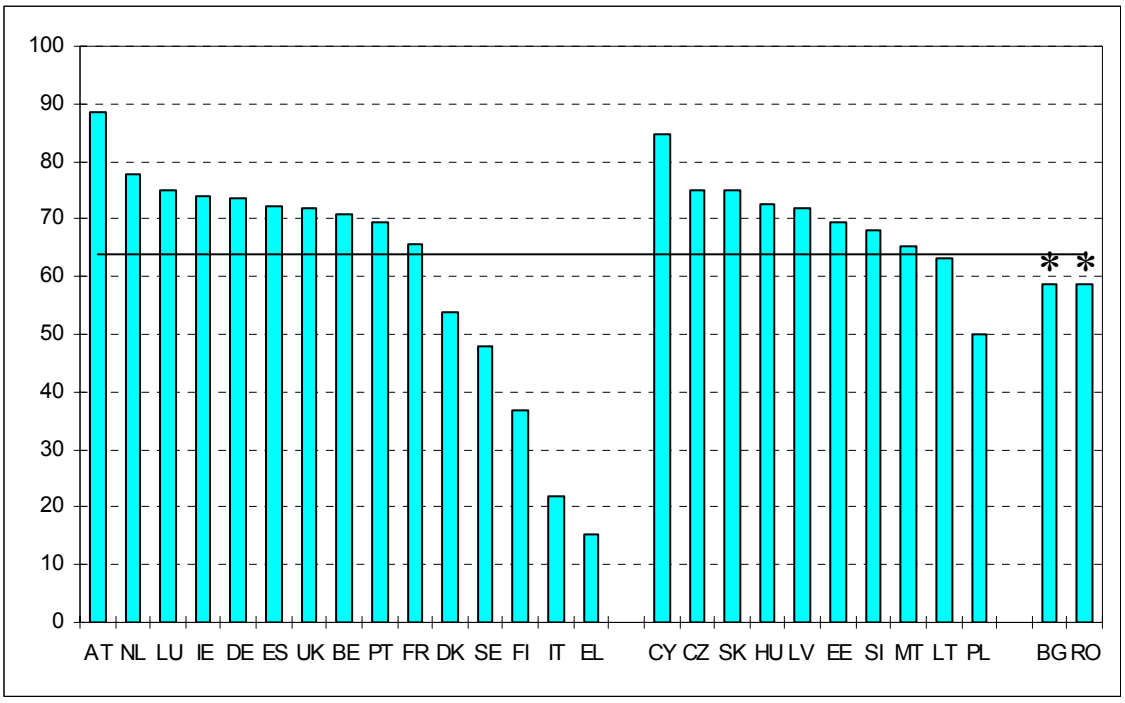
Η πρώτη ανάλυση βάσει της WFD περιλαμβάνει τη γενική αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον λόγω ανθρώπινων δραστηριοτήτων καθώς και την οικονομική ανάλυση των χρήσεων του ύδατος και τα επίπεδα ανάκτησης του κόστους. Τα περισσότερα από τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις εκθέσεις τους εγκαίρως. Η Επιτροπή έχει κινήσει τη διαδικασία για την αντιμετώπιση σχετικών παραβάσεων κατά δύο κρατών μελών που υπέβαλαν τις πρώτες (και ελλιπείς) εκθέσεις τους με σοβαρή καθυστέρηση.

Εν γένει, τα περισσότερα από τα κράτη μέλη καταβάλλουν σοβαρές προσπάθειες σ' αυτήν την πρώτη ανάλυση, δημιουργώντας μια βάση πληροφοριών που κατά το παρελθόν δεν υπήρχε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, επιβάλλεται να σημειωθεί ότι ποικίλουν ιδιαίτερα η ποιότητα και η λεπτομερειακότητα των εκθέσεων.

Η συνολική επίδοση των κρατών μελών συνοψίζεται στο διάγραμμα 3. Πολλά από τα κράτη μέλη συνέταξαν καλή ή ικανοποιητική έκθεση. Ωστόσο, σε όλες τις περιπτώσεις, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν τα κενά των δεδομένων ώστε να διαμορφωθεί στέρεο υπόβαθρο για τα διαχειριστικά σχέδια των λεκανών απορροής των ποταμών το 2009. Είναι σαφές ότι ορισμένες εκθέσεις δεν ανταποκρίνονται στις ελάχιστες απαιτήσεις της οδηγίας. Κύρια αδυναμία αποτελεί η οικονομική ανάλυση. Αυτό αφορά ιδιαίτερα τον ορθό χαρακτηρισμό των υπηρεσιών και των χρήσεων του ύδατος καθώς και την αξιολόγηση του επιπέδου

[18] Για περισσότερες λεπτομέρειες όσον αφορά τα στοιχεία και την ερμηνεία τους βλ. SEC(2007) 362.

ανάκτησης του κόστους. Τα ως άνω πορίσματα ερμηνεύονται λεπτομερέστερα στο εσωτερικό έγγραφο εργασίας της Επιτροπής.

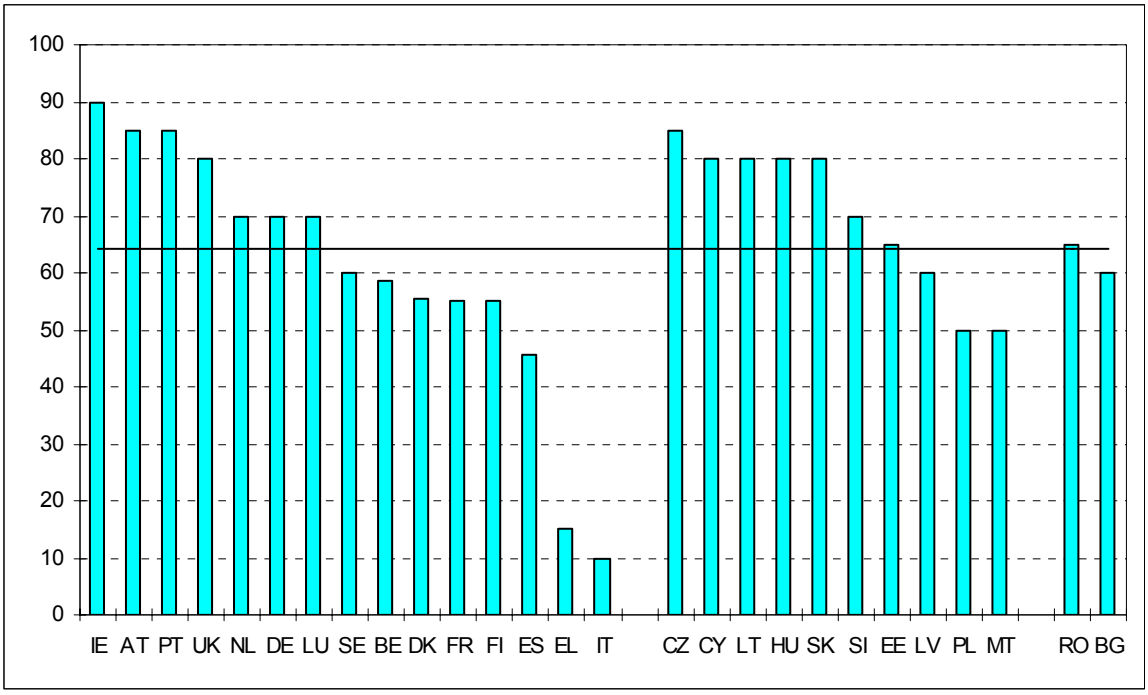

*Διάγραμμα 3: Δείκτης επιδόσεων ανά κράτος μέλος όσον αφορά την εφαρμογή της περιβαλλοντικής και της οικονομικής ανάλυσης βάσει του άρθρου 5 της WFD- συμπεριλαμβανόμενου του μέσου όρου για την ΕΕ-27 (σύμφωνα με τις εκθέσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη). *Οι επιδόσεις της BG και της RO εκτιμήθηκαν βάσει των προκαταρκτικών αξιολογήσεων* [18]

3.4. Οι επιδόσεις στον τομέα των εκθέσεων – Χαμένες ευκαιρίες

Πέραν της ποιότητας του περιεχομένου των εκθέσεων, ένας άλλος σημαντικός δείκτης είναι η γενικότερη επίδοση στον τομέα των εκθέσεων. Η WFD προσφέρει σοβαρές δυνατότητες απλούστευσης της διοίκησης και εξοικονόμησης δαπανών μακροπρόθεσμα. Εντούτοις, η βελτίωση της σαφήνειας και της πληρότητας των εκθέσεων θα διευκολύνει την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων στο κοινό.

Οι πρώτες ενδείξεις όσον αφορά τις επιδόσεις στον τομέα των υποβαλλόμενων εκθέσεων είναι κατά πόσον αυτές υποβλήθηκαν έγκαιρα, υπήρξαν σαφείς και πλήρεις. Στο Διάγραμμα 4 συνοψίζεται η κατάσταση και βαθμολογούνται κατά μέσο όρο τα κράτη μέλη όσον αφορά την ανταπόκρισή τους στις υποχρεώσεις για την υποβολή εκθέσεων βάσει του άρθρου 3 και του άρθρου 5.

Διάγραμμα 4: Γενικός δείκτης ανά κράτος μέλος όσον αφορά τις επιδόσεις στον τομέα της υποβολής εκθέσεων (σύμφωνα με τις εκθέσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη)[18]

4. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ – Ο ΧΡΟΝΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2009

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ολοκληρώσουν τα πρώτα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών μέχρι τα τέλη του 2009 και να καταλήξουν σε αντίστοιχη πολιτική τιμολόγησης του ύδατος μέχρι το 2010. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα από την εφαρμογή μέχρι σήμερα, εξακολουθεί να υπάρχει άφθονος χρόνος για να βελτιωθεί η κατάσταση και να καλυφθούν τα κενά των δεδομένων. Επιπλέον, για να ικανοποιηθούν οι υποχρεώσεις ενημέρωσης και διαβούλευσης με το κοινό κατά την εκπόνηση προσχεδίων διαχείρισης θα απαιτηθεί μεγαλύτερη διαφάνεια και πληρέστερη αιτιολόγηση σχετικά με το ποια μέτρα είναι αναγκαία και αποτελεσματικά ως προς το κόστος καθώς και ποιες θεωρούνται δικαιολογημένες εξαιρέσεις.

Ως εκ τούτου η Επιτροπή προτρέπει τα κράτη μέλη να εστιάσουν το ενδιαφέρον τους κυρίως στους εξής 3 τομείς:

α) **Αντιμετώπιση των ήδη διαπιστωμένων αδυναμιών**. Για την επίτευξη του ως άνω στόχου, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται:

- να εφαρμόσουν πλήρως την υπόλοιπη σχετική νομοθεσία της ΕΕ, ιδίως μάλιστα τη σχετική με τα αστικά λύματα και τη νιτρορρύπανση·
- να θεσπίσουν τα οικονομικά μέσα που απαιτεί η οδηγία (τιμολόγηση, ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος, του περιβαλλοντικού κόστους και του κόστους των πόρων καθώς και εφαρμογή της αρχής ο ρυπαίνων πληρώνει). Η πλήρης εκμετάλλευση των ως άνω οικονομικών μέσων θα συμβάλει στην πραγματικά αειφόρο διαχείριση του ύδατος·

- να διαμορφώσουν σε εθνική κλίμακα γενικό σύστημα οικολογικής αξιολόγησης και ταξινόμησης που να αποτελέσει το υπόβαθρο για την εφαρμογή της οδηγίας και την επίτευξη του στόχου περί "καλής οικολογικής κατάστασης". Θα πρέπει να αντιμετωπιστούν το ταχύτερο δυνατό οι αδυναμίες που παρατηρούνται σήμερα όσον αφορά τις διαφορές των βαθμονομήσεων. Η εμπιστοσύνη στην WFD και η αξιοπιστία της εξαρτώνται από πλήρη, πειστική και αξιόπιστη οικολογική αξιολόγηση·

- να βελτιώσουν τις μεθοδολογίες και τις προσεγγίσεις που αφορούν καθοριστικής σημασίας θέματα (όπως ο χαρακτηρισμός υδατίνων μαζών που έχουν υποστεί σοβαρές αλλαγές, κριτήρια για την αξιολόγηση των κινδύνων ή την αντιμετώπιση του θέματος της ποσοτικής κατάστασης των υπογείων υδάτων) και να βελτιώσουν την συγκρισιμότητα μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως σε επίπεδο διεθνών λεκανών απορροής ποταμών·

- να περιορίσουν ουσιαστικά τα υφιστάμενα κενά και τις παρατηρούμενες αδυναμίες όσον αφορά τα δεδομένα στις αναλύσεις που διατυπώνονται δυνάμει του άρθρου 5 στο πλαίσιο της εκπόνησης των σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών.

β) **Η ενσωμάτωση της αειφόρου διαχείρισης σε άλλους πολιτικούς τομείς.** Για να επιτευχθεί ο ως άνω στόχος τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται:

- να μεριμνούν ώστε τα έργα υποδομής και τα έργα για την αειφόρο ανάπτυξη του ανθρώπου, που ενδεχομένως εγκυμονούν κινδύνους υποβάθμισης του υδατικού περιβάλλοντος, να αποτελούν αντικείμενο της δέουσας αξιολόγησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Εν προκειμένω είναι καθοριστικής σημασίας να επιτευχθεί πλήρης μεταφορά στο εθνικό δίκαιο καθώς και η κατάλληλη, διαφανής και συντονισμένη εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 7·

- να εξασφαλίζουν τη διάθεση της δέουσας χρηματοδότησης. Για την επίτευξη του ως άνω στόχου είναι σημαντικό να επιτευχθεί η βέλτιστη δυνατή αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν τα χρηματοδοτικά μέσα σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ όπως η Κοινή Γεωργική Πολιτική και η Πολιτική Συνοχής. Μέχρι τώρα, η απόδοση πόρων σε εθνικό επίπεδο από τα εν λόγω ταμεία για την επίτευξη βελτιώσεων στον τομέα του ύδατος δεν επαρκούν για την κάλυψη όλων των αναγκών που επισημάνθηκαν στα πορίσματα της περιβαλλοντικής ανάλυσης στο πλαίσιο της WFD.

γ) **Η πλήρης αξιοποίηση της συμμετοχής του κοινού**.

- Η συμμετοχή του κοινού πρέπει να θεωρηθεί ευκαιρία.. Οι εκτελούμενες εργασίες για την εθελούσια υποβολή εκθέσεων και το Σύστημα Πληροφοριών για το Νερό στην Ευρώπη (WISE) θα συμβάλει στην ενημέρωση του κοινού με διαφανή τρόπο.

5. ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Από τις ως άνω αξιολογήσεις και συστάσεις, καθίσταται σαφές ότι τα κράτη μέλη εξακολουθούν να είναι αντιμέτωπα με φιλόδοξα και απαιτητικά καθήκοντα για να επιτευχθεί

η εφαρμογή της WFD. Η Επιτροπή συνειδητοποιεί ότι καλείται να διαδραματίσει σοβαρό ρόλο. Ως προς αυτό, η Επιτροπή προτίθεται να αναλάβει τις εξής δράσεις, οι οποίες ευθυγραμμίζονται με την WFD και, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν στόχους μεγάλης εμβέλειας.

Δράση 1: Η ανανέωση της συνεργασίας με τα κράτη μέλη

Η Επιτροπή έχει δεσμευθεί να συνεχίσει την επιτυχή συνεργασία στο πλαίσιο της Κοινής Στρατηγικής για την Εφαρμογή. Το εν λόγω πρόγραμμα[19] από κοινού με τα κράτη μέλη και άλλες χώρες, και με την συμμετοχή άμεσα ενδιαφερομένων και ΜΚΟ, προάγει την αμοιβαία κατανόηση, τις βέλτιστες πρακτικές και την ανταλλαγή πληροφοριών για ορισμένα καθοριστικής σημασίας θέματα. Η Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι η συγκεκριμένη προσέγγιση έχει ήδη οδηγήσει σε καλύτερα αποτελέσματα από εκείνα που θα είχαν επιτευχθεί με μια τυπικότερη αντιμετώπιση των θεμάτων εφαρμογής. Ωστόσο, εάν καταστεί προφανές ότι είναι μεγάλες οι αντίστοιχες πιθανότητες αποτυχίας, η Επιτροπή δεν θα διστάσει να χρησιμοποιήσει τις εξουσίες που της έχουν εκχωρηθεί βάσει της Συνθήκης.

Εν προκειμένω η υποστήριξη θα εστιαστεί στις ήδη διαπιστωμένες αδυναμίες που περιγράφονται στο σημείο 5.1, και ιδίως τα οικονομικά μέσα. Η Επιτροπή θα καταβάλλει ιδιαίτερες προσπάθειες και για τη βελτίωση της αξιολόγησης της "οικολογικής κατάστασης". Το 2005, η Επιτροπή δημοσίευσε το δίκτυο των τόπων αμοιβαίας βαθμονόμησης (διαβαθμονόμησης)[20]. Επί του παρόντος προετοιμάζει απόφαση σχετικά με τα πορίσματα για τη διαβαθμονόμηση, που προβλέπεται να εκδοθεί πριν από το τέλος του 2007 και θα αποτελέσει το συγκριτικό δείκτη για το τι εννοούν τα επιμέρους κράτη μέλη ως "καλή οικολογική κατάσταση". Εν συνεχεία προτίθεται να συνεχίσει το έργο της για την διαμόρφωση συνολικού πλαισίου οικολογικής αξιολόγησης της υδατικής βιοποικιλότητας.

Επιπλέον, η Επιτροπή θα συνεχίσει να συνδράμει τα κράτη μέλη της ΕΕ-12 σχετικά με την εφαρμογή της πολιτικής υδάτων της ΕΕ και να συμμετέχει στις διεθνείς συμβάσεις για τους ποταμούς.

Δράση 2: Εξασφάλιση της ενσωμάτωσης στις άλλες πολιτικές της ΕΕ

Έχει ήδη επιτευχθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά την ένταξη της πολιτικής για τα ύδατα στις άλλες πολιτικές της ΕΕ, ιδίως μάλιστα στους τομείς της γεωργίας, της ενέργειας, των μεταφορών, της έρευνας, των εξωτερικών σχέσεων και της περιφερειακή ανάπτυξης. Οι κοινές και ανοικτές συζητήσεις μεταξύ των επιμέρους αρμοδίων αρχών σε επίπεδο ΕΕ και κρατών μελών με τη συμμετοχή των άμεσα ενδιαφερομένων και των αντίστοιχων ΜΚΟ κατέληξαν σε πολύτιμα πορίσματα και συμπεράσματα[21].

Η Επιτροπή έχει δεσμευθεί ότι θα συνεχίσει να πρωταγωνιστεί στο συγκεκριμένο τομέα διερευνώντας περαιτέρω μεθόδους ενσωμάτωσης των μελημάτων για το νερό στις υπόλοιπες πολιτικές της ΕΕ και την αντίστοιχη νομοθεσία. Εν προκειμένω επιδιώκεται οι υπόλοιποι τομείς στους οποίους ασκούνται πολιτικές της ΕΕ να συμβάλουν ακόμη αποτελεσματικότερα στην προστασία του υδατίνου περιβάλλοντος και στην επίτευξη των στόχων της WFD, της οδηγίας για τη διαχείριση των κινδύνων πλημμυρών και της υπόλοιπης νομοθεσίας της Κοινότητας για το νερό.

---

19 Βλ. το νέο πρόγραμμα εργασίας: http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/strategy4.pdf

20 Απόφαση 2005/646/ΕΚ της Επιτροπής της 17.08.2005 (ΕΕ L 243 της 19.9.2005, σ. 1).

21 Ορισμένα σημαντικά επιτεύγματα αναφέρονται στο Παράρτημα του SEC(2007) 362.

Όπως πρόσφατα διαπιστώθηκε από τους διευθυντές των οργανισμών ύδρευσης στην ΕΕ σε ό,τι αφορά την γεωργία[22], δίνεται σήμερα η ευκαιρία με τις επικείμενες συζητήσεις για το μέλλον της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής να ολοκληρωθούν περαιτέρω η πολιτική του ύδατος και η γεωργική πολιτική. Όσον αφορά την πολιτική συνοχής, η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να καταβάλλει προσπάθειες ώστε "να εξασφαλισθεί ότι η αρωγή που προσφέρουν τα Ταμεία συνάδει προς την ασκούμενη πολιτική στον τομέα του ύδατος[23] και να αποφεύγεται κάθε αντιπαραγωγική χρηματοδότηση. Οι πολιτικές για τις μεταφορές (ναυσιπλοΐα) και την ενέργεια (υδροηλεκτρική ενέργεια) θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται κατά τρόπο που να μειώνονται οι αρνητικές επιπτώσεις στο υδατικό περιβάλλον. Επιπλέον η εφαρμογή του Εβδόμου Προγράμματος Πλαισίου για την Έρευνα θα πρέπει να εξακολουθήσει να εστιάζεται στο νερό. Τέλος, η επικείμενη επανεξέταση της υπόλοιπης περιβαλλοντικής νομοθεσίας, όπως οι οδηγίες για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης και τα οικολογικά ενδιαιτήματα, ενδέχεται να συμβάλει περαιτέρω στην επίτευξη των στόχων της WFD. Παράλληλα η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να υποστηρίζει τις προσπάθειες για τη βελτίωση της διαχείρισης του νερού και σε κράτη που δεν είναι μέλη της ΕΕ.

Δράση 3: Η προαγωγή της χρήσης των οικονομικών μέσων

Η Επιτροπή θα αποδώσει προτεραιότητα στη χρήση των οικονομικών μέσων στο πλαίσιο της εφαρμογής και θα μεριμνήσει ώστε να τονωθούν περαιτέρω οι ανταλλαγές πληροφοριών με τα κράτη μέλη και μεταξύ τους όσον αφορά τις βέλτιστες πρακτικές, συμπεριλαμβανόμενης και της μεγαλύτερης χρήσης των ήδη υφιστάμενων εγγράφων καθοδήγησης. Επιπλέον, η Επιτροπή εξετάζει και την προώθηση της συγκριτικής αξιολόγησης των επιδόσεων μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης του ύδατος. Εργάζεται επίσης για μία διερευνητικού χαρακτήρα μελέτη των δαπανών και των ωφελειών από την εφαρμογή της WFD και θα προάγει την ανάπτυξη εναρμονισμένων μεθόδων και εργαλείων στην ΕΕ, για παράδειγμα με την αξιοποίηση των ερευνητικών έργων[24].

Δράση 4: Η αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος όσον αφορά τη διαχείριση του ύδατος

Οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης των πλημμυρών και των ξηρασιών, θα μπορούσαν να αυξήσουν τους κινδύνους να μην επιτευχθούν οι στόχοι της WFD. Ο αυξανόμενος κίνδυνος εμφάνισης ακραίων φαινομένων εν μέρει αντιμετωπίζεται με την πρόταση οδηγίας για τις πλημμύρες. Τα αποτελέσματα της διεξοδικής ανάλυσης της σπανιότητας του ύδατος και των ξηρασιών θα περιληφθούν σε ανακοίνωση που έχει προγραμματιστεί για τα μέσα του 2007.

Επιπλέον των πολιτικών μετριασμού και προσαρμογής που περιλαμβάνονται στο Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα για την Αλλαγή του Κλίματος και το ήδη προγραμματισμένο Πράσινο Βιβλίο για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος, η Επιτροπή θα ενθαρρύνει την πλήρη αξιοποίηση των ήδη διαθέσιμων δυνατοτήτων για το συνυπολογισμό της αλλαγής του κλίματος στα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών και την περαιτέρω ενσωμάτωση των στρατηγικών αντιμετώπισης της αλλαγής του κλίματος, το μετριασμό των

---

22 Βλ. τη Δήλωση για τη Γεωργία που πρόσφατα πραγματοποίησαν οι αρμόδιοι ευρωπαίοι διευθυντές των οργανισμών ύδρευσης και συζητήθηκε στο Συμβούλιο Περιβάλλοντος (16650/06 ENV 698 AGRI 402), Δεκέμβριος 2006 -http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/wfd/library.

23 Βλ. επίσης: http://ec.europa.eu/environment/integration/pdf/final_handbook.pdf.

24 Ένα παράδειγμα αποτελεί το έργο AQUAMONEY του FP6 (http://www.aquamoney.org).

επιπτώσεων της και την προσαρμογή σε αυτήν στην εφαρμογή της πολιτικής της ΕΕ για το νερό.

Δράση 5: Η δημιουργία ενός φιλόδοξου Συστήματος Πληροφοριών για το Νερό στην Ευρώπη (WISE)[25]

Η Επιτροπή και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος έχουν δεσμευθεί να αναπτύξουν το WISE (Σύστημα Πληροφοριών για το Νερό στην Ευρώπη) μέχρι το 2010. Το WISE θα λειτουργήσει ως το επίκεντρο ευρύτερων προσπαθειών εκσυγχρονισμού και απλοποίησης της συλλογής και της διάδοσης των πληροφοριών για την ευρωπαϊκή πολιτική σχετικά με τα ύδατα. Αποτελεί συστατικό στοιχείο γενικότερων πρωτοβουλιών όπως το Ενιαίο Σύστημα Πληροφοριών για το Περιβάλλον (ΕΣΠΠ-SEIS) και η πρωτοβουλία INSPIRE.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν αρχικά βάσει της οδηγίας πλαίσιο για το νερό περιέχουν ενθαρρυντικά αποτελέσματα, μολονότι επισημαίνονται σοβαρές αδυναμίες σε ορισμένους τομείς. Υπάρχει ακόμη χρόνος για να αντιμετωπιστούν τα κενά πριν το 2010, όταν θα πρέπει να εγκριθούν τα πρώτα σχέδια διαχείρισης για τις λεκάνες απορροής των ποταμών.

Η μέτρια μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και η έλλειψη οικονομικών αναλύσεων είναι τα μεγαλύτερα κενά στην εφαρμογή της WFD μέχρι σήμερα. Μολονότι σε πολλές περιπτώσεις είναι ανάγκη να βελτιωθεί η διεθνής συνεργασία, πρέπει να σημειωθεί ότι έχουν επιτευχθεί ουσιαστικές βελτιώσεις σε ορισμένες περιοχές όπως στο Δούναβη.

Θα πρέπει να επιτευχθεί περαιτέρω πρόοδος σε τομείς όπως η ενσωμάτωση της πολιτικής για το νερό σε άλλες πολιτικές και στην αξιολόγηση των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος στον κύκλο του νερού, συμπεριλαμβανομένων των πλημμυρών και των ξηρασιών καθώς και της μακροπρόθεσμης ζήτησης και προσφοράς του ύδατος, ώστε να επιτευχθεί μακροπρόθεσμα η αποτελεσματική εφαρμογή της βιώσιμης διαχείρισης των υδάτων ανά την ΕΕ.

Η Επιτροπή έχει δεσμευθεί να ανανεώσει τη συνεργασία της με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της κοινής στρατηγικής για την εφαρμογή με στόχο να αντιμετωπιστούν από κοινού ορισμένες από τις μελλοντικές προκλήσεις. Σημαντικό στοιχείο αποτελεί η ανάπτυξη του Συστήματος Πληροφοριών για το Νερό στην Ευρώπη.

Συμπερασματικά, η παρούσα πρώτη έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της WFD αποκαλύπτει ότι έχουν συντελεστεί σοβαρές πρόοδοι όσον αφορά την "Αειφόρο Διαχείριση του Ύδατος στην Ευρωπαϊκή Ένωση". Σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες οδηγίες σχετικά με το νερό οι οποίες εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεων, η WFD παρέχει όλα τα απαραίτητα εργαλεία για να επιτευχθεί πραγματικά η αειφόρος διαχείριση των υδάτων στην ΕΕ κατά τα επόμενα χρόνια. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν μπροστά τους μακρύ και δύσκολο δρόμο για να επιτύχουν την καλύτερη δυνατή εφαρμογή των προαναφερόμενων εργαλείων. Προς τούτο τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλουν σοβαρές προσπάθειες.

[25] http://water.europa.eu.